Житїе и҆ жи́знь прп҃бныѧ ма́тере на́шѧ Параскевѝ. въ не́мже и҆ ка́ко пре́несе́на бы҃ въ пре́сла́вныи нашъ гра̑ Тре̑новъ. Съпи́сано кѵрї[1]) Є҆вѳѵ́мїемь патрїа́рхомь Тре̑новскымъ . . .

Сїа̑ ѹ҆бѡ сїа̑ прп҃бнаа, ѿъ́ство и҆мѣ́аше Є҆пїва́ты . . . Когато Епиватъ падналъ въ ржцетѣ на фржзитѣ, **въ то́же вре́мѧ бл҃гоѹ́стїе свѣ́тле и҆ ка́ве́нѣ крѣ́пцѣ ѹ҆дръжа́вшѹ бл҃гоѹ́стивомѹ ц҃рю блъгарско́мѹ І҆ѡа́нѹ А҆се́ню, сн҃ѹ ста́раагѡ ц҃рѣ А҆се́нѣ. и҆ ника́коже тѣ̑ лаа́нїи ѹ҆жа́сшѹ сѧ. нѫ̀ и҆ па́ѵе вре́мѧ бл҃гополѹ́но ѻ҆брѣ́тъ неѹ́стивы̑ ѻ҆дръжа́нїе, храбо́рнѣ вьско́ѹи и҆ вьсѐ Македо́нское ѻ҆бьѣ́мшѹ ѻ҆дръжа́нїе. и҆ е҆щѐ̑ и҆ Се́ръ, та̑ и҆ съ вьсе́ѫ Ѳо́нскѡѫ па́ѵѣ̑ и҆стни̑нѣ ре́ци, Сто́ѫ гѡро̀ѫ. къ си́мже и҆ сла́вныи Солѹ́нь съ вьсе́ѫ Ѳетталїе́ѫ, такоже̑ же и҆ Трїва́лы[2]) такождѐ и҆ Далматїѫ, ка̑ и҆ А҆рванитскаа гл҃ат сѧ дръжа́ва, да̑ и҆ до Дра́ѵѣ. въ ни́х же и҆ митрополи́ты и҆ є҆пїскопы свѣтле и҆ бл҃гоѹ́стивѣ поста́ви, ꙗ҆ко̑ свѣтлїи є҆гѡ̀ хрїсо́вѹлы въ сла́внѣи Ла́вре Сты́ѫ гѡры и҆ Прѡтатѣ ѿкръве́нѡмь свѣдѣтелствѹ̑ ли́цемъ. и҆ не тъѹ́ѫ сі́ми дово́лень бы҃, нѫ̀ и҆ да́же до цр҃вѹ̑ѫщаго гра̑ крѣ́пкѡ и҆ мѫже́стъвнѣ вьсѣ пѡкори жѐ и҆ поѡ́блада. и҆ самы̑и тъ̀ цр҃тѹ̑ѫщїи гра̑ повѡю́ва жѐ и҆ покори. и҆ и҆́же тамо дръжѫщѧ Фржгы по̑данїа̑ ѹ҆стро́и. Си́це ѹ҆́бо то́мѹ въсѣ ѻ҆дръжѫщѹ и҆ пока́рѣѫщѹ, приспѣ̀ и҆ до него̀ сла́ва прп҃бныѧ. ꙗ҆́же вь сласть ѕѣ́лѡ прїе́мъ, раждѐ́же сѧ срцемъ. и҆ ꙗ҆́коже є҆́лень па́лимъ на и҆стѡ́ѵникы вѡдны́ѧ, си́це нѣ́како бѣ́ше то́мѹ желѧ́телно є҆́же насладити сѧ сцен̃ный̑ прп҃бныѧ мѡще́н.**

Асѣнь проводилъ известие до фржзитѣ въ Цариградъ да иска мощитѣ на светицата, безъ каквито и да е скжпоценности и украшения на ковчега. Фржзитѣ се съгласили на радо сърдце. Тогава: **Сїа̑ же ꙗ҆́ко слы́шавь самодрѫ́жець, мнѣ́ше себе по нѣ́си лѣ́тати, и҆ ѿ ѕѣ́ныѧ не и҆мѣ́аше ка́мо дѣ́ѫтї̑ ра́дости. и҆ тѹ̀ ꙗ҆́вїе посла̀ въсе̑ѡ́сцен̃нагѡ Ма́рка, митрополи́та сѫ́ща вели́каагѡ Прасла́ва съ мно́гожѧ ѵьстї́ѫ, въ є҆́же прїне́сти тѣлѡ прп҃бныѧ ѿ Є҆пїва́тъ въ сла́вныи гра̑ Тре̑новъ.**

Когато вече владиката се приближавалъ до Търново съ мощитѣ на светицата:

---

[1]) Думитѣ нашъ и кѵрї сетне, като анахронизми, сѫ били търкани, но се́ се познаватъ. Това изтръкване е било правено, когато Търново било вече турско и Евтимий не билъ между живитѣ.

[2]) Срещу думата Трїва́лы стои странична бележка: Трїва́лы Сръбѣ̑ѫ и҆мѧнѹ̑ †.